

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Regnum cælorum à pauperibus aperiri, dum alios ad misericordiam mouent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

maient potentioresq; redderent. Vt enim plarium vox longius au-
ditur, quam vnus, ita fortior fit altiusque in caelum ascendit ora-
tio illius, cum quo orant eleemosynae pauperibus distributa. Nam
& hoc quoque Dominus indicat, cum ait: *Dico vobis, quia si duo*
ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcumq; petierint, fiet
illis à Patre meo, qui in caelis est. Morem hunc mendicos extra Eccle-
siam, ad mendicandum (nam ad alia diuina peragenda ingredi eis
licebat) constituendi, discimus in claudio illo, qui à suis ad tem-
pli portam Speciosam fuit expositus. Causam indicat D. Chry-
sostomus, dum ait: *Propterea & ante Ecclesias, & martyrum monu-*
menta pro foribus pauperes sedent, ut nos ex eiusmodi spectaculo multum
capiamus utilitatis: Considera namque quod nobis terrenas ingredientibus
regias, nihil huiusmodi cernere licet, sed viri honesti, & splendidi,
& diuites, & prudentes passim discurrunt: ad veras autem regias, ad
Ecclesiam dico, & oratorias ades, & martyrum templa, demonibus pressi,
truncati, pauperes, senes caci, membra ferentes obtorta. Quid hoc
tandem? ut tu docearis. Quid? audire illos foris, ut te audiat Deus?
intus, succurrere illorum egestati, ut tuae vicissim necessitati suc-
currat Deus. Nam si audiueris, audieris. Illi enim tecum orabunt,
quia pro te. Itaque petitionum clamor, ait D. Gregorius Nazianzenus,
internis templi cantibus ex aduerso respondet, atq; è regione mysticaru
vocum miserabilis luctus excitatur. Sic ergo pauperum est regnum ca-
elorum, ut illud alijs quoque impetrent, quorum orationi pondus
addunt; & cum illis velut eanes quidam venatici, caelum venan-
tur, quemadmodum B. Amadeus Sabaudiae dux dicere solebat.

Sed altero quoque modo vim habent, ut recipiant diuites in
aeterna tabernacula, qui se eorum ærumnis passi sunt moueri, ut
fierent misericordes, & diuitias suas per eos, ante se, in caelum,
præmitterent, per eleemosynam, quia ipsa est qua purgat peccata,
& facit inuenire misericordiam, & vitam aeternam, ait Archangelus. Et
David: *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala li-*
berabit eum Dominus. Qui, licet sit iudex æquissimus, tamen hac
pecunia se finit placari, quæ per manus pauperum ad eum trans-
missa ex iudice patronum facit. Siquidem, ut aureum os loquitur.

Hac Christi astae tribunali, non tantum patrocinans, verum & ipsi per-
suadens Iudici, ut reo patrocinium præstet, & pro eo sententiam ferat: &
licet pop;

Math. 18. 19.

Actor. 3;
Chrysostr. ad
pop. Antioch.
hom. 28.

D. Gregor.
Nazianz. in
orat. de amod
re pauperum.

Sebast. Mun-
ster. lib. 2.
Cosmog.
IV.

Tob. 12. 8.

Psal. 40. 1.

S. Chrysostr.
hom. 33. ad
licet pop;

licet milies peccauerit, coronat, & victorem promulgat. Propertij versus est.

Propert lib. 3.

Haud vllas portabis opes, Acherontis ad vndas,

Nudus ad infernas, stulte, vehere rates.

Quam vellent res suas secum tollere diuites cum moriuntur? Sed, præter vilem pannum, aut vestes exiguas, mox à putredine atque vermibus consumendas, nihil hinc secum auferre sinuntur; nec, si hnerentur, prodesse. Est tamen vnus ille modus, quo, quidquid volunt, vtiliter possunt, per manus pauperum, ad caelestes thesauros transmittere, si quidem egentibus non pigeat committere.

S. Cyprian.
tract. de opere & eleemosyna.
Ribaden. in vita S. Catharinæ.

Patrimonium Deo creditum, ait S. Cyprianus, *nec fiscus inuadit, nec calumnia aliqua forensis euerit. In tuto hereditas ponitur, qua Deo custode seruatur.* Quo pacto Ribadeneira scribit, S. Catharinæ Senensi aliquando Christum apparuisse, ei que crucem argenteam exhibuisse (quam illa, cum aliud ad manum non haberet, pauperi dederat) atque adiecisse, se illam olim in extremo iudicij die toti mundo ostensurum. Vsq̄ue adeò non perdita illa erat, sed seruata. Quemadmodum illa eleemosyna, quam D. Gregorius refert, à pia quadam muliere datam. Illa enim, cum duobus martyribus, peregrino habitu apparentibus stipem pro more suo porrexisset, ingratarum actionem hæc ab eis verba audiuit: *Tu nobis modo opitularis, tibi nos extremo & periculosissimo die opitulabimur.* Ita non modo beati sunt pauperes, quoniam ipsorum est regnum calorum, sed etiam quoniam ad illud alios quoque possunt promouere: immò & illi sunt beati, qui pecuniam, cibos, vestes, alia que dant pauperibus, quia vsuram vberem atque honestam exercent. Nempe *terrena omnia, qua seruando amittimus, largiendo seruamus*, ait D. Gregorius.

Psal. 75.

V.

S. Augustin.
hom. 13. libri
50. Homiliar.

Præclare id docet etiam D. Augustinus in hunc modum diuites alloquens: *Mundum præstat Deus pauperi, præstat & diuiti. Numquid quia diues est, duos ventres impleturus est? Attendite, & videte, quoniam de datis Dei pauperes saturati dormiunt. Qui pascit vos, pascit illos per vos. Ergo non ametur pecunia, sed si iam habent hoc inde fiat. Diuites, qui illam habetis, estote. Sed unde diuites? In operibus bonis; facile, inquit, tribuant, communicent. Hic iam auaritia contrahit se, quando audit, facile tribuant, communicent; velut aqua frigidam perfunditur, rigescit, stringit sinum, & dicit: non perdo labores meos. Infelix per-*